

Patron Konkursu Bachowskiego- Stanisław Hajzer

Stanisław Hajzer urodził się 4 kwietnia 1932 r. Studia muzyczne odbył w Akademii Muzycznej w Katowicach w klasie prof. Stanisława Lewandowskiego, a następnie rozpoczął działalność artystyczną jako koncertmistrz w Zespole Pieśń i Tańca „Śląsk”.

W roku 1962 przeniósł się do Zielonej Góry, by podjąć pracę w Zielonogórskiej Orkiestrze Symfonicznej (która później zyskała status filharmonii) i jednocześnie – powstałej właśnie średniej szkole muzycznej. Te dwie formy działalności – aktywne życie koncertowe i praca pedagogiczna – były jego pasjami przez całe życie.

W roku 1968 wyjechał do Niemieckiej Republiki Demokratycznej, a później pracował w Szczecinie. W 1972 r. powrócił do Zielonej Góry na stanowisko koncertmistrza Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Zielonogórskiej oraz nauczyciela Państwowej Szkoły Muzycznej I i II stopnia w Zielonej Górze.

Wielkie sukcesy jakie odnosił w pracy z młodzieżą zaowocowały propozycją objęcia przez niego klasy skrzypiec w Akademii Muzycznej w Bydgoszczy, a następnie w Akademii Muzycznej we Wrocławiu. W 1987 r. powierzono mu klasę skrzypiec w szkole muzycznej w Kemi (Finlandia), gdzie po trzech miesiącach ciężko zachorował i już nie odzyskał dawnej sprawności.

Zmarł w Zielonej Górze 29 stycznia 1991 r. Był artystą bardzo wszechstronnym, skrzypkiem - solistą, kameralistą (Kwartet Smyczkowy, Kapela Żagańska i inne zespoły) oraz aktywnym muzykiem orkiestrowym, koncertmistrzem, dyrygentem (Orkiestra Strausowska, Młodzieżowa Orkiestra Kameralna). Był znakomitym pedagogiem obdarzonym nie tylko niezwykłym darem wyszukiwania i rozwijania talentów, ale też zaszczepiał miłość do skrzypiec i umiejętność rzetelnej pracy nawet tym mniej uzdolnionym. Jego osobowość wywierała swe piętno na wszystkich, którzy mieli z nim bliższy kontakt, a osiągnięcia uczyniły jego nazwisko znanym w całej Polsce.

Był laureatem wielu nagród i wyróżnień (między innymi Lubuskiej Nagrody Kulturalnej I stopnia, Nagrody „Nadodrza”, nagrody im. Stanisława Serwaczyńskiego za działalność pedagogiczną, nagrody Ministra Kultury i Sztuki, Złotego Medalu Stowarzyszenia Polskich Artystów Muzyków, Złotego Krzyża Zasługi), ale chyba najcenniejszym dla niego były bardzo liczne nagrody i wyróżnienia zdobywane na krajowych i międzynarodowych konkursach przez jego uczniów.

Stanisław Hajzer był także pomysłodawcą i organizatorem Konkursów Bachowskich. Przy ich tworzeniu od początku współpracowała z nim Anna Tułasiewicz. Formuła konkursu była prosta – obowiązywały tylko dwa utwory. Uczestniczący uczniowie mieli wykonać jedną część z bachowskich „Sonat lub Partit” na skrzypce solo (później, gdy do konkursu zaczęli przystępować wiolonczeliści – także Suit) oraz utwór dowolny z towarzyszeniem fortepianu. Ponieważ początkowo była to tylko rywalizacja klasowa („klasa na klasę”) – oceniającymi byli sami uczniowie.

Dzisiaj Konkurs Bachowski (który w każdej edycji gromadzi około 100 uczestników w trzech grupach wiekowych) jest imprezą znaną w całej Polsce .